

אלא מוסה מיד ידך ומסיך פי דנבו ומד ידו ומסיך פי וצאר לל עצייה פי כפו: 5. למען - לאגל יאמנו אין אתגלא אליך אלה אילאה אבאתון אילאה אברהים אילאה יצחק ואילאה יעקוב: 6. ויאמר - וקאל אלה לו עאר דאכיל הלאן ידך פי ח[ר]גך ודכל ידו פי חירגו ואכרגהא והוודא ידו מברוצא כיל תלג: 7. ויאמר - וקאל דאגיע ידך אלא חרגך ורגע ידו אלא חרגו ואכרגהא מן חרגו והוודא רגעית כי לחמו: 8. והיה - ויכון אנכאן לם יאמנו לך ולם יסמעו לצוט אייה אלאוולאני ויאמנו לצוט אייה אכראני: 9. והיה - ויכון אנכאן לם יאמנו איצא לתנין אייאת הדולי ולם יסמעו לצוטך ותכוד מן מאיית בחר אלניל ותספוך לל יבאס ויכוננו אלמא אלדי תאכוד מן מאיית בחר אלניל ויכוננו לל דם פיל יבאס: 10. ויאמר - וקאל מוסה קדאם אללה בדכול אללה לם רגול צחיב אלכלאם אנא איצא מן אמס איצא מן קבל איצא מן חין תכלמך אלא עבדך אין תקיל תים ותקיל לגווייה אנא: 11. ויאמר - וקאל אלה אליה מינו געל תים לל אנסאן או מינו יגעל יכרס או יטרש או מפתח או אעמיה הוולא אנא אללה: 12. ועתה - והלאן מצי ואנא אכון מע קולך ואדילך אלדי תכלים: 13. ויאמר - וקאל בדכול אללה בעאת הלאן פי יד אלדי לאיק לתבעת: 14. ויחר - ושתד גצאב אללה פי מוסה וקאל הוולא אהרון אכוך אללוי עריפית אין תכלים יכלים הוא ואיצא הוודא הוא כאריג למלאקיתך וינצרך ופרח פי קלבו: 15. ודברת - ותכלים אליה ותגעל אלא אלכלאם פי תימו ואנא אכון מע קולך ומע קולו ואדיל ליכון אלא אלדי תצנעו: 16. ודבר - ויכלים הוא לך אלא אלקום ויכון הוא לך לל תרגמאן ואנתא תכון לו לל אסתאר: 17. ואת -

אליכון: 15. ויאמר - וקאל עד אלרב אלא מוסה כידא תקול אלא בני ישראל אללה אילאה אבתכון אילאה אברהים אילאה יצחק ואילאה יעקוב בעתני אליכון הדא איסמי לל דהר והדא דכרי לגיל גיל: 16. לך - מצי ותגמע אלא כתיירית ישראל ותקול אליהון אללה אילאה אבתכון אתגלא אללי אילאה אברהים יצחק ויעקוב קאיילא דכר דכרת ליכון ואלא צנועי ליכון פי מצר: 17. ואמר - וקילית אטליע ליכון מן כדמית מצר אלא ארץ כנעני ואלחתי ואלאמורי ואלפריזי ואלחוי ואליבוסי אלא ארץ נקט חליב ועסל: 18. ושמעו - ויסמעו לצוטך ותיגי אנתה וכתיירית ישראל אל מלך מצר ותקולו אליה אללה אילאה אליהוד אתצדף עלינא והלאן נמצי הלאן טריק תלת אייאם פיל בר ונרבח קדאם אללה אילהנא: 19. ואני - ואנא עריפית אין לם יתרוך ליכון מלך מצר לתמצו ולם פי יד קווייה: 20. ושלחתי - ואצליט אלא אפתי ואצרוב אלא מצר פי גמיע עוגיבאתי אלדי אצנע פי מבינו ובעד דאליך יבעת ליכון: 21. ונתתי - ואגעל אלא חץ אלקום הדא פי חצריית אלמצריין ויכון אין תימצו לם תמצו פרגין: 22. ושאלה - ותסתעיר אלמרה מן גרתהא ומן מסכנת ביתהא אווני פיעה ואווני דהב ואתייב ותגעלו עלא בנינכון ועלא בנתכון ותפצו אלא מצר:

ד

1. ויען - וגווב מוסה וקאל והוודא לם יאמנו לי ולם יסמעו פי צוטי אין יקולו לם אתגלא אליך אללה: 2. ויאמר - וקאל אליה אש הדא פי ידך וקאל עצייה: 3. ויאמר - וקאל רמי לל ארץ ורמא לל ארץ וצאר לל חנש והרב מוסה מן קידמו: 4. ויאמר - וקאל אללה

10. כבד פה - ב: תיקיל תכלים - כבד דיבור. ג: תיקיל אללנווייה - כבד שפה. וכבד לשון - כבד שפה. ב: תיקיל ליסאן. 11. אלם או חרש - יכרס או יטרש - ב: אכרס או אטרש. 15. עם סיד ועם פיהו - עם דברך ועם דברו, וכן כג. 16. לפח - לסתרנס, כת"א (למטורגמן). לאלחים - למורה, כת"א: לרב, וכן כג. 20. מטח האלחים - מטח נפלאות האלחים. ב: אלעצאיה אלדי אינצנעו פיהא עוניבת מין קדם אלרב - המטח אשר נעשו בו נפלאות מלפני האלחים, כת"א (חוטרא דאתעכידו ביה ניסין מן קדם ה').

16. סקד סקדתי - זכר זכרתי, כת"א (מידכר דכירנא). ואת העשו לם - ואשר עשיתי לם. ב: ואילה אלמצניע ליכון - ואת העשו לם. 18. נקרה - ב: איתגלה - התגלה. ונזבחה - ונזבחה לפני ה' אלוהינו, כת"א. כג: ונידבח קוראבין קדם - ונזבח קרבנות לפני. 22. ונצלתם - ותריוקו. כג: ותיפרנו.

ד

4. ויחזק - ב: ואתקוה - והתחזק. 7. וישב - ב: ודכל - והכנים.